

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 23

8. června 2008

Cena: 6 Kč

OHLEDNUTÍ ZA UPLYNULÝMI TŘEMI LETY ÚŘADU ÚSTŘEDNÍ RADY

Nástup nového vedení úřadu ústřední rady počátkem roku 2006 byl nesnadný. V součinnosti s ústřední radou byl tehdy stanoven základní úkol: vyvést úřad z dluhů. Byly to dluhy ve fakturách, kde nezaplacená částka činila 800 tisíc Kč. Faktury se do konce roku 2005 platily se značným zpožděním (často až na druhou či třetí urgenci). Dále to byl dluh ve fondu disparity ve výši 876 tisíc Kč. Disparitní dluh byl k 31. 12. 2007 snížen o 300 tisíc korun. Bylo třeba také vyžádat peníze, které dlužily náboženské obce. Distribuční společnost, v důsledku špatně fungujícího systému vybírání předplatného časopisu Český zápas, dlužila 700 tisíc Kč. V současné době se o předplatné stará přímo úřad ústřední rady a distribuční společnost zajišťuje již pouze distribuci našeho tisku. Církevní zastupitelstvo tehdy vyhlásilo rozpočtové provizorium a v úřadě nastal čas úzkostlivého šetření. Významným faktorem při řešení kritické situace byla již zmíněná součinnost ústřední rady s vedením jejího úřadu. Ústřední rada byla svým úřadem stále a podrobně informována o aktuální situaci a společně byly vždy připravovány další konkrétní kroky směřující k nápravě.

V té době byly zrušeny tzv. nadúvazky pracovníků úřadu, zavedené do systému odměňování do roku 2004. Úvazků v církevní administrativě v roce 2005 bylo v rámci úřadu 4,5, v roce 2008 zbyly čtyři. V odměňování je církev závislá na státních dotacích. Státní příspěvek pro úřad ústřední rady se snížil o více než

milion korun – oproti roku 2005, kdy stát přispíval na provoz úřadu 7 685 000 Kč, dotace v roce 2008 klesla na částku 6 655 000 Kč. Ústřední rada nevyužila ani možnosti čerpání 10 % finančních prostředků bratrské svépomoci z diecézí. Na základě dalšího požadavku církevního zastupitelstva přijal úřad řadu opatření směřujících k pokračujícím úsporám. Důsledně byly evidovány veškeré příjmy a výdaje všech středisek. I přes značné finanční krácení úřad k 31. 12. 2007 vykázal plusový výsledek 295 tisíc Kč. Církevní revizní finanční výbor nedávno konstatoval, že příjmy a výdaje středisek jsou skutečně transparentní, přičemž jsou i důsledně odděleny jejich hlavní a vedlejší činnosti. Je třeba také zmínit, že v roce 2005 nebyly účetní fondy vůbec kryty hotovými penězi, zatímco v současné době je ve fondech k dispozici 790 tisíc korun.

Úřad ústřední rady byl aktuálně reorganizován k lepší funkčnosti jeho chodu, a tedy k zefektivnění práce odborů. Budova ústředí církve byla ekonomicky využita, avšak při zachování bohoslovecké koleje; bylo zřízeno i nové sídlo Husova institutu teologických studií v 5. poschodí budovy, suterén byl přestavěn pro potřeby archivu církve.

V roce 2007 prošla budova úřadu ústřední rady řadou oprav, díky nimž se objekt navrátil do původní podoby z roku 1924. Pro tyto účely stát poskytl dotaci ve výši 11 milionů korun. Na první pohled je zřetelná oprava fasád, včetně uměleckých

Dokončení na str. 3

Vystoupení chrámového sboru Cantores sancti Venceslai na koncertu, pořádaném v květnu náboženskou obcí v Mostě

TEN, KTERÝ VÍCE MYSLEL NA VĚČNOST

Když se bratr farář Václav Mikulecký koncem roku 1960 nedobrovolně loučil se svými spoluslužebníky z pražského okrsku, neopomenul upozornit i na tu část našeho Malého vyznání víry, jež hovoří o životě, který zde na zemi se začíná a v Bohu své naplnění má. Při čtení dopisu tenkrát ústy bratra faráře Čepelky zaznělo: „Věřím, že jsme nepracovali nadarmo a že naše stavba nebyla jenom ze slámy a dříví, ale byla trvalejšího charakteru. Ano, leckde se nám podařilo stavět i zlatem

a drahým kamením. Pán rozsoudí! Prosím Vás, abyste na mě a celou naši rodinu pamatovali v modlitbách! Modlete se, abych nepropadl pokušení usnadňovat si život na úkor víry, abych nepropadl pokušení hněvu a msty, ale prostě za to, abych zůstal věrný Pánu, církvi svaté, abych více myslel na věčnost, na Boží soud, abych si počínal kdekoliv v zaměstnání pilně, svědomitě, počestně i statečně, abych oddaně sloužil lidem s láskou a radostí.“

Události kolem odnětí státního souhlasu pro výkon duchovenské služby Václavu Mikuleckému se začaly připravovat již v květnu 1958. Tehdy si StB vyžádala k osobě bratra faráře tzv. ustanovku, která by se srozumitelněji dala označit slovem prověření. Zjišťován byl třídní původ, politická činnost, postoj k lidově demokratickému zřízení, majetkové a rodinné poměry, styky zájmové osoby a jejich prošetření. V té době působil Václav Mikulecký v náboženské obci ČČS Praha-Karlín, do které přišel v roce 1955 z náboženské obce Praha-Kobylisy. Prvním jeho farářským působištěm však byla náboženská obec Praha-Braník. Zde sloužil až do roku 1953, kdy byl na žádost příslušného církevního oddělení přeložen právě do Kobylis. Kde hledat důvody přeložení? Jeden a ne právě zanedbatelný uvádějí sami členové mládeže náboženské obce ČČS v Braníku: „Poměr mezi bratrem farářem Mikuleckým a mládeží byl opravdový a srdečný. Bratr farář nás nejen učil, ale zajímal se i o náš školní život, prospěch i o život soukromý.“ Režim nemohl potřebovat duchovního, který zasahuje do striktně ateistické výchovy nového lidově demokratického zřízení v Československu. Důsledkem vynuceného

odchodu Václava Mikuleckého byla i pozdější abdikace celé místní rady starších, která byla příslušnými církevními orgány následně přijata bez námitek.

O bytí a nebytí bratra faráře v duchovenské službě však definitivně rozhodly až volby patriarchy ČČS v roce 1960. Je známým faktem, že Václav Mikulecký spolu s několika dalšími duchovními prosazoval za kandidáta svého spirituála na koleji a profesora na fakultě dr. Otto Rutrleho. Zároveň se na jedné z okrskových schůzí ohradil proti zasahování církevního tajemníka Falty do volebních příprav a přímo i proti jeho vyhrožování, že si „dají pozor, kdo jak bude volit“. Hluboká víra a přímá povaha bratra faráře rozhodly o jeho dalším osudu. Dne 16. listopadu 1960 byl Václavu Mikuleckému s okamžitou platností odňat státní souhlas. Uvedeny byly následující důvody: „Pro nekázeň vůči nadřízeným orgánům, pro zasahování mimo rámec náboženské obce, pro narušování jednoty, v jeho vlastním zájmu (!), poněvadž je nebezpečí, že kdyby setrval na místě duchovního, mohlo by to pro něj dopadnout hůře.“ Reakce vnitrocírkevních kruhů byla rozličná. Našli se duchovní, žel mezi tuto skupinu musím zařadit i některé tehdejší církevní hodnostáře, kteří čile v průběhu šedesátých let na bratra faráře donášeli na StB. Nechci zde hodnotit a ani soudit jejich pohnutky, neboť by si to zasloužilo samostatnou podrobnou studii, přesto tento fakt zde nelze opomenout. Ovšem byli i tací, kteří v nelehké životní zkoušce celé početné rodiny bratra faráře Mikuleckého pomáhali. Manželka Milena Mikulecká zmínila při svém vzpomínání v roce 1993 rodinu profesora

Dokončení na str. 3

PERLIČKY Z MÍROVA

Již tomu bude skoro půl století, kdy po dvoudenním soudu 5. a 6. května 1959 nás odvezl "zelený anton" z Pardubic na Mírov. Tam už nebyly vysilující několikahodinové výsledky, ale přišla na řadu těžká tělesná práce. Byl jsem na 1. oddělení jako "měsíčkář" (trest do třech let), s vyšším trestem byli "paletáři" a "provázkaři", to byli ti, kteří dostali trest smrti a pak doživotí. Spolumuklové říkali, to odsedíš na žiletce.

Několik měsíců nás vozili autobusem 50 km, ráno ve 4 hodiny budíček, v 5 odjezd, pak devět hodin krumpáč, lopata, v 8 večer příjezd na Mírov, rychle umýt, najíst, v 9 večerka, ráno zase v 4 budíček. Když jsem měl zdravotní potíže, přeřadili mě také ke krumpáčům a k lopatě, ale poblíž Mírova. V posledních několika týdnech jsem pracoval ve vězeňské zahradě. Někteří bachaři řvali, někteří byli mírnější. Museli jsme pracovat i v dešti, dva bachaři nás hlídali pod stříškou. Jednou šel kolem hospodář, vyšší šarže, já jsem se osmělil a řekl mu, že bychom měli mít aspoň pláštěnky, že až se vrátím domů, budu si

stěžovat na nejvyšších místech. Něco koktal, že se podívá po pláštích, příště při silném dešti bachaři ukončili práci asi v polovině sichty a poslali nás na cimry. Chlapi mi děkovali, že jsem našel tolik odvahy. Jednou na pracovním dvoře staršina Fiala skopal čtyřmi kopanci adventistického kazatele Ryšavého, až se válel po zemi. Ryšavý měl vysokou pracovní morálku, ale odmítal pracovat v sobotu. Šlo to až k náčelníkovi a vyhrál.

Kostel byl změněn na kovárnu, tam jsem se sešel s předsedou rady starších z Mohelnice. Na Mírově jsem měl mnoho pastoračních rozhovorů. Byli tam lidi "pro mrknutí okem" až po zákeřné vrahy. Jeden bachař, jehož žena a tchyně chodily do našeho sboru a zpívaly v pěveckém sboru, mi říkal: „Hanuš, kdybych věděl, že ten Pán Bůh existuje, chodil bych pravidelně na bohoslužby, jen kdybych ho viděl a mohl si na něj sáhnout.“ Další příležitost k pastoračnímu rozhovoru.

Byl tam jako mukl generál Syrový. Provázkaři před ním salutovali. Měl

zakázáno nosit pásku, ač byl jednooký.

Jednou potřebovali pomoc při lepení sáček a loupání cibule, jindy nám dali čisté holinky a šli jsme nakládat zelí do obrovských sudů pro potřebu mírovské kuchyně. Šlapali jsme v sudu, zelí, sůl, kmín, najednou ten spolukukl povídá: „Hanuši, ty mě nepoznáš, víd? Já jsem katolický kněz z Červeného Kostelce.“ To je 8 km od Náchoda, mé rodné náboženské obce. A zase pěkný rozhovor.

Na 8. oddělení bylo 200 katolických kněží. Když byli rozděleni do ostatních oddělení, byla to obrovská pastorační a misijní síla, tak je dali dohromady a to zas byla síla obecnství. Pracovali v dílnách, vozili jim materiál zvenčí. Dodnes je mi záhadou, jak se tam dostaly lahve s vínem a hostie, dělali si bohoslužby. Jednou jsme byli posláni na pracovní dvůr, vykládali jsme všechny bedny, bachaři všechno prohledávali, jeden z nich si dokonce nechal dát pod auto plachtu, vlezl tam a holí všechno prohledával.

Dokončení na str. 3

Malá laická úvaha o Desateru

Mnohokrát jsem při kázáních slyšela: „Musíte dodržovat Desatero.“ Hm, přiznám se, že ta věta je pro mě bez obsahu. Také i proto, že nevidím konkrétní příklad ze strany kazatele, jak že se to dělá. A tak nevím, jak toho ze svých sil dosáhnout. Spásu nemám proto, že dodržuji Desatero. Ale protože mám spásu skrze víru v Krista Ježíše, mohu být schopna přiblížit se maličko těm požadavkům. Ale i pak má na sklonku dne člověk vždycky dost důvodů prosit o milost Boží a odpuštění, že to prostě nevyšlo na sto procent, jak by chtěl a ráno věřil, že tentokrát se to povede. Myslím, že si však nemusíme kvůli tomu dělat tak úplně hluboké vrásky na čele. Zákon přišel skrze Mojžíše, spása skrze Ježíše. To, co Bůh žádá, je upřímnost našeho srdce. Rozhodně mu je milejší, když vyznáme – Desatero je pro mě nezvládnutelné, než když pokrytecky nalháváme sobě i bližním, jak jsme dobří, že se s požadavky Desatera dokážeme popasovat dobře. K ničemu to není, protože to, co můžeme nafingovat před sebou nebo lidmi, nemůžeme před Bohem. Ostatně on ví, že to není možné, abychom to zvládli. Celý Starý zákon o tom vydává dost svědectví. Jediná naše možnost, abychom obstáli u Božího soudu, je víra ve spásné dílo Ježíše Krista. Kdyby bylo možné dosáhnout spásy skrze Desatero, nemusel by Ježíš přijít na svět a pro smazání našich hříchů vytrpět potupnou, přebolestnou smrt na kříži. Když pak víme, že skrze víru ve smírčí moc tohoto činu se Otec už na nás nezlobí a má nás za svoje děti, a když my prosíme, aby nám Ježíš na pomoc dal svého Ducha svatého (který na svět přišel, protože Bůh to slíbil a sliby dodržuje) a dostaneme ho, pak v moci tohoto Ducha budeme schopni žít tak, že druzí řeknou: ten člověk se proti Desateru neprohřešuje. Zdůrazňuji, že jenom tehdy, když nejednáme my, ale dovolíme Bohu, aby v nás pracoval on sám. A to je to, čeho chce dosáhnout. Ale to už se dostáváme k dalšímu tématu – jak naši víru a spásu praktikovat. Souvisí to s modlitbou a o tom zase někdy příště, pokud mně bude ještě znovu dán prostor k vyjádření se.

Možná si, milí čtenáři, řeknete, že ten můj článek je na nic. No možná, ale vycházím z toho, že kdo nic nedělá, nic nezkaží.

Květuše Červená

Vztahy

Miroslav Matouš

Niterná vzájemnost
září navenek
z trojjedinosti Boží.

Čistý souzvuk já a ty
zaznívá
nebeskou harmonií.

Jedinečnost lásky
sestoupila na zem
v dvojjedinosti.

Stiskem přátelských rukou
spojují se
dvě poloviny vesmíru.

Na cestách
setkávají se nečekaně
užaslé duše.

Vstřícností
prolínají se
protilehlé světy.

Když jsme se poprvé spatřili,
ptaly se mne tvé oči:
„Neznáme se odjakživa?“

Dětinou důvěrou
stávají se průzračnými
výsosti nebeské.

Nevýslovnost
je sdělitelná
pouze ústy lásky.

Zhynutím těl
neztrácí se
milování duší.

Když srdce spolu hovoří,
mají si lidé
opravdu co říci.

Láska vysílá na cestu
a čeká trpělivě
na jejím konci.

Z kazatelského plánu

4. NEDĚLE PO SVÁTCÍCH SVATODUŠNÍCH

Odpusť prosím svým bratrům přestoupení a hřích.
Gn 50,17

První čtení: Gn 50,17-20
Druhé čtení: Ž 103,1-5
Evangelium: Mt 18,21-22
K obětování: L 17,3
K požehnání: Ř 4,7

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Náš církve náleží k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny.

(pokračování z minulého čísla)
Plánování

Plánování lidské a plánování Boží. Slyšme, co On praví: „Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já. Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo. Pravím: Moje rozhodnutí platí a co se mi líbí, uskutečním... Jak jsem slíbil, tak to uskutečním, jak jsem si předsevzal, tak to splním.“

Iz 46,9-10.11b
Pán Bůh má svůj plán s každým člověkem

Abrahama si Bůh naplánoval jako otce vyvoleného národa.
Gn 12,1-9
Samsona určil před jeho narozením, aby byl jeho zasvěcením a vysvoboditelem Izraele.

Sd 13. kap.
Samuele vybral v dětském věku za proroka.

I S 3. kap.
Jeremjáš v chlapeckém věku vyvolil za proroka.

Jr 1,4-5

Ezechiele povolal, aby byl prorokem mezi přesídlenci v Babylóně.

Ez 1,1-3; 2,1-9
Jana Křtitele, aby připravil Spasiteli cestu.

L 1,1-24
Ježíše, aby se stal Králem králů.

L 1,26-38; Zj 19,12.16
Tak má Bůh svůj plán s každým z nás, když nás podivuhodně tvořil v životě matky.

Ž 139,13-16
Nechce se nám plnit Boží plány

Záměry Hospodinovy platí věčně, úmysly jeho srdce po všechna pokolení.

Ž 33,11
Mojžíš má plno námitek, když má vést lid Izraele z Egypta.

Ex 3. kap.
Jonáš nastoupí na loď do Taršise a pluje opačným směrem, když má v Ninive kázat pokání.

Jon 1. - 3. kap.
Jeremjáš se vymlouvá, že je příliš mladý, když se má ujmout prorockého úkolu.

Jr 1. kap.

Jaké plány měly biblické postavy a jak je Bůh použil pro svoje záměry

Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.

Iz 55,8-9
Moábský král Balák měl plán: povolal věštec Bileáma, aby proklel Izraelity. Hospodin přiměl Bileáma, aby nezlořečil, ale naopak vyhlásil požehnání.

Nu 23. a 24. kap.
Záměry národů Hospodin maří, lidem úmysly hatí.

Ž 33,10
Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.

Př 16,9
Člověk má v srdci mnoho plánů, ale úradek Hospodinův obstojí.

Př 19,21
Nechlub se zítřejším dnem, vždyť nevíš, co den zrodí.

Př 21,1

Texty vybrala: Jiřina Kubíková
(pokračování příště)

Nad Písmem

ODPUŠŤ, PROSÍM, SVÝM BRATRŮM PŘESTOUPENÍ A HŘÍCH

Mt 18,21-22
Jedním z textů k dnešnímu tématu je i zmínka o Josefově konečném vyrovnání se s bratry. Když mu řekli, že zesnulý otec si přál, aby jim odpustil, zaplakal... „Nebojte se, což jsem Bůh? Vy jste proti mně zamýšleli zlo, Bůh však zamýšlel dobro... Nebojte se už tedy, postarám se o vás i o vaše děti.“

Již vůbec první v Písmu zmiňovaná rodina měla problém. Kain zabil Abela a zabil ho proto, aby ho Bůh měl víc rád, aby si ho Bůh víc všiml. Žárlil. Ať se podíváme do historie jakéhokoli slavného rodu, shledáváme se s traumaty a následně dramaty. Vždy má někdo pocit, že je šizen, a tak to řeší po svém. A potencionální ohrožovatel (Abel) přichází k újmě. Nemáme to řešit a máme odpouštět.

Ale co s tím, jsme-li opravdu prokazatelně v defenzivě, jsme-li opravdu prokazatelně ponižováni, okrádání a zesměšňování? Odpověď nám dává Josef: „Což jsem Bůh?“ Protože Bůh přece zjednává, aby to v posledku dobře dopadlo, a ne člověk. My často chceme trestem, pomstou či dejme tomu spravedlností, donutit člověka ke změně jednání, k omluvě, k pokání, k vyjádření lítosti. A to jistě na základě restriktivních postupů jde. Ale to není proměna srdce. Proměnu srdce koná jenom Bůh.

Tak jako nás na perutích nové síly může nést jenom Bůh a ne kající se zloduch. Odpouštění a satisfakce se totiž téměř vylučují. Protože satisfakce, tedy zadostiučnění, je něco úplně jiného - je to něco za něco. Ty mně omluvu, já ti odpouštím. Ale sílu nene se zadostiučnění, sílu nese milosrdenství. - „Dobřeč, duše má, Hospodinu, on ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vyku-

puje ze zkázy tvůj život... po celý tvůj věk tě sytí dobrem.“ (Žalm 103)
Je to totiž drama toho, kdo nám ublíží, a ne drama naše, když dojde na otázku odpouštění. Když nás někdo zmlátí a povalí na zem a kope do nás a my posléze sedíme na chodníku celí skoprnělí a dotyčný prchá s naším batohem, tak je to on, kdo má problém, tak je to on, kdo byl v akci. Kdo to spáchal, kdo teď prchá. Nás se to vlastně až tak moc netýká. Mimo to, že jsme o něco přišli. Ale nedotýká se to našeho vztahu s Bohem. To zlo nám neučinil Bůh. Proto by ani nemělo být těžké tomu zlému člověku prominout. To nám Bůh, který nás neopustil, právě svou věrností umožňuje.

„Když jsem byl vězněm v Osvětimi, nikdy mě nenapadlo, abych se ptal, proč Bůh něco udělal nebo neudělal. Nikdy mě nenapadlo, abych spojoval utrpení, které jsme prožívali, s Bohem. A bych věřil méně nebo v něho věřit přestal, protože nám nepřišel na pomoc. Bůh nám nic takového nedlužil. My dlužíme za život jemu. Pokud si někdo myslí, že Bůh je odpovědný za smrt těch šesti milionů, protože neudělal nic, aby je zachránil, bude muset změnit svůj způsob myšlení. My vděčíme Bohu za život, za těch pár nebo mnoho let, co žijeme, a máme povinnost ho ctít a dělat, co po nás chce. Proto jsme tady na zemi, abychom Bohu sloužili, abychom plnili Boží vůli.“ (Harold Kushner v knize Když se zlé věci stávají dobrým lidem, cit. na str. 88.)

Tím kamenem úhelným v otázce odpouštění je pro nás Ježíšovo podivení se, proč chceme vyjít z tríska z oka bratra svého, maje trám v oku vlastním. Všichni jsme náchylní ke zlému a všichni jsme celý svůj život syceni Božím dobrem, aby nás to zlé nezalk-

lo, abychom se k dobrému uměli vracet a dobré poznávat. K dobrotě je třeba dorůst. Josef byl taky mazánek a taky si musel projít svým osobním trním, aby dozrál té veliké laskavosti. Tak i my ponechme svým bližním čas k dozrání k vnitřní laskavosti. Kdy to bude, to je u Boha.

A že máme odpustit sedmdesát sedmkrát - to znamená, že vždycky. Číslo sedmdesát sedm je, jak víme, odkazem na to, že odpouštění nesmí mít žádný strop. A to si divoch Petr myslel, že sedmkrát je ažaž. Ne, není. A neplatí to jen pro Petra, ale pro každého z nás. A to je dobře, protože to je i naše naděje, nejen těch, o kterých si to myslíme my.

Marta Silná

Pane,
protože jsi velkorysý a laskavý,
tak se nám nesměješ.
Ale mohl by ses smát,
protože potrefená husa
nejvíce kejhá.
Jak rádi ve svých rodinách,
ve svém národě, ve své zemi
ukazujeme prstem na ty,
kdo se provinili.
Nejdříve jsme je vzývali,
dávali jim všechny pravomoci,
teď bychom je hnali za město.
Všechny ty, kdo by mohli ohrožit
naše zabetonované svědomí.
Jak jsme bláhoví.
Kdo je bez viny,
necht' hodí první kamenem.
Pane,
vezmi nám kameny z rukou.
At' jsou kameny daleko od nás,
at' uzieme ve svém vlastním
nitru, jak otevřeným oknem,
za co všechno bychom
mohli být kamenováni.
Kdyby žádná jiná, tato cesta
nás k odpouštění povede.
Smiluj se nad námi.
Amen.

OHLEDNUTÍ ZA UPLYNULÝMI TŘEMI LETY...

Dokončení ze str. 1

prvků, které byly vyčištěny a uvedeny do původního stavu. Byla opravena střecha, vyměněna střešní krytina a zpevněna zvonová část domu (do budoucna se plánuje umístit napět zvonu). Uvnitř budovy byly vyměněny rozvody vody, tepla a kanalizace, výraznou proměnou prošlo šesté patro. Kolej byla připojena na páteřní rozvod TUV. Zastaralé hygienické vybavení bylo nahrazeno novými WC a sprchami, byla zde obnovena i samostatná kuchyňka. Letos ještě budou pokračovat stavební a zateplo-

vací práce, bude zřízena místnost pro ukládání potravin. Kolej je napojena na internet.

Práce v budově církevního ústředí však nekončí. V plánu oprav je výměna elektrických rozvodů a také velmi poruchového výtahu. Po renovaci vnější fasády bude třeba opravit i vnitřní fasádu a pokračovat v úpravě zahrady.

S rekonstrukcí budovy úzce souvisí opravy přílehlého sboru; státní dotace pro tento účel je ve fázi jednání. Je nutné budovu sboru nejprve izolovat proti vlhkosti, vyměnit elektrické

vedení, opravit omítky (vnitřní i vnější), opravit nebo vyměnit vitrážová okna, vymalovat a natřít jeho fasádu.

K budově úřadu ústřední rady ve Wuchterlově ulici náleží dva domy s čísly popisnými 3 a 7, které jsou také v péči úřadu. Úřad investoval do údržby každé z těchto budov po třech milionech korun z vlastních prostředků, letos i zde budou obnoveny fasády a okna. Naši nájemníci by uvítali i nové výtahy, ale to je zatím hudba budoucnosti.

(red)

PERLIČKY Z MÍROVA

Dokončení ze str. 1

Na cimře jsem byl se dvěma slovenskými kněžími katolíky, jinak nás bylo na cimře asi patnáct. Jeden evangelický farář vybídl v neděli, kdo chce, že udělá krátkou pobožnost. Bibli jsme nesměli mít, citoval ji z paměti. Dostal za to deset dní korekce, temnotky, v úplné tmě, nesměl si sednout, lehnout, jen na noc mu tam hodili štruze, jeden den kousek chleba, vodu, druhý den nic a tak se to střídalo.

Jeden mukl se mi svěřil: „Nikdy neodpustím tomu, kdo mě dostal do kriminálu.“ V tu chvíli jsem si uvědomil, že odpuštění je výsadou víry. Každý druhý den jsme dostávali přídavek pro těžce pracující, obyčejně

kousek salámu. Jednou jeden spolukl prohlásil: „Já mám hlad, že bych žral třeba hřebíky.“ Šel jsem ke skřínce, vzal svůj přídavek a dal mu jej se slovy: „Vezmi si, já jsem tlustý dost a ty jsi huběňour.“ Byl jako vyměněný, tohle nečekal.

Chleba tam byl dobrý a bylo ho dost, pekli ho muklové pekaři, ale ostatní jídlo nestálo za nic. Chlapi to lili "rybičkám" do záchodu.

V "muklhaimu", vězeňské nemocnici, byl staříček slovenský kněz, který už nemohl pracovat. Dostal tři měsíce za to, že v rozhovoru, ne v kázání, pochválil vídeňskou televizi, že má lepší pořady než naše. Na Mírově byli i krásní, charakterní lidé, dost věřících. Jeden bachař mi řekl: „Ha-

nuš, o vás se ví, že děláte náboženskou propagaci, ale nic neorganizujete, lidi chodí za vámi – jinak by to dopadlo zle.“

Dva kněží, kteří byli s námi, se před jídlem pokřizovali, já jsem se na chvíli ztišil. Jeden spolukl se divil: „Jak můžeš za tenhle blivajs tomu svému Pánu děkovat?“ A takových případů a rozhovorů jsem měl mnoho.

V Heřmanově Městci přede mnou zavřeli našeho faráře Langra, po mně katolického, přijmením se jmenoval Karel. Lidé říkali, že v Městci hodně zavírají faráře.

Díky Bohu, že jsem pobyl v trápení. Díky bratru Mgr. Martinu Jindrovi za důkladnou práci na knize "Strážci lidskosti".

Jindřich Hanuš

TEN, KTERÝ VÍCE MYSLEL...

Dokončení ze str. 1

Rutrlého, rodinu Špakovu, Zemenovu, Čepelkovu, Jurkovu a sestru Zdenku Schubertovou. Já bych si ještě dovolil dodat přátele z pozdějších dob společného setkávání s Pánem, jakési "církev v církvi", mezi které jistě patřili Krchňákovi, Hanušovi, Kláskovi, Peldovi a snad i další.

Pro Václava Mikuleckého znamenal nedobrovolný odchod z duchovenské služby značné existenční starosti. Situaci nakrátko vyřešilo získání zaměstnání v Knize na Václavském náměstí. Zárok státních orgánů však zhatil i tuto relativně přijatelnou možnost. Nezbyvalo než přijmout místo pomocného dělníka v Povltavském průmyslu kamene. S podlomeným zdravím zde byl bratr farář zaměstnán nepřetržitě, kromě několika zdravotních přestávek, až do konce šedesátých let. Téměř po celou dobu Václav Mikulecký usiloval o návrat do duchovenského stavu v ČČS. Oblíbená píseň "Radujme se vždy společně" došla po značných peripetích oficiálního naplnění v roce 1970, kdy byl za obrovské podpory příslušníků náboženských obcí z Prahy-Karlína, Braníku a dalších jmenován diecézní radou externím duchovním ČČS pro náboženskou obec Praha 4-Braník.

Těžká životní cesta šedesátých let však nikterak neotupila upřímnost slov bratra faráře, a tak, když na jednom veřejném církevním shromáždění poukázal na nehodnost některých představitelů ČČS, hrozilo, že jeho duchovenské působení nebude mít dlouhého trvání. Z mnoha obhajob adresovaných v té době Diecézní radě ČČS

v Praze bych rád zmínil alespoň dopis profesora dr. Z. Trtíka: „...Proto Vás prosím, abyste své rozhodnutí znovu zvážili, zrušili je a postavili bratra Mikuleckého před řádné kárné řízení. Tím neztratíte, nýbrž naopak získáte pravou duchovní autoritu v církvi a dáte příklad všem církevním úřadům. Husův reformační odkaz nás zavazuje k tomu, abychom nad celou církví uznali autoritu Kristova práva a abychom „dobrých násilím tlačiti nedali a pravdu každému přáli“. Ať může být bratru Mikuleckému vytýkáno cokoli, rozhodně patří k dobrým lidem a nadto k dobrým kazatelům. Myslím,

MALOVÁNÍ NA CHODNÍKU

Ahoj kluci a děvčata, Nebude to dlouho trvat a nastanou vám zase prázdniny. Samozřejmě ty nejdelší! Myslím, že když je krásné počasí, už se na nich přímo vidíte. Dovádíte už někde přímo u vody, na hřišti nebo v lese a radujete se z toho, že nemusíte chodit do školy. Ale ještě než se na dva měsíce rozloučíme, oslavíme spolu Den dětí a závěr školního roku naším tradičním setkáním v Praze 7 – ve Stromovce - na "Malování na chodníku 2008".

Sejdeme se tentokrát v sobotu 21. června opět v 9 h před Výstavištěm. Protože Šlechtovu restauraci začali konečně po dlouhých letech opravovat, půjdeme společně na jiné stánoviště.

Pro letošní malování jsme vybrali téma o ztracené ovečce. Tento příběh z Bible si můžeme přečíst buď v evan-

že nebude nikoho mezi Vámi, kdo by s tím se mnou nesouhlasil.“ Pro tentokrát se podařilo a Václav Mikulecký mohl vykonávat své poslání dál.

Nemoc a zhoršující se zdravotní obtíže se však stále stupňovaly. Boží bojovník bratr farář Václav Mikulecký byl jediným svým Pánem z tohoto světa odvolán 17. května 1973. Smuteční rozloučení vykonal na přání zesnulého bratr farář Čepelka. Rovněž smuteční oznámení a celý průběh obřadu probíhal ve velké obřadní síni přeplněného Strašnického krematoria dle návrhu a přání Václava Mikuleckého. Díky Bohu za takovéto svědky víry.

Martin Jindra

gelii u Matouše (18,10-14) nebo u Lukáše (15,1-7).

Už jste někdy, děti, zabloudily? Pokud ano, zkuste si vybavit, jak vám bylo úzko, protože jste nevěděly, co bude dál, a jakou radost jste zase měly, když vás ti, co vás mají rádi, našli a zachránili. Věřte, že ti se dokonce radovali ze všech nejvíce! – Tak podobně se to má s námi se všemi – i s dospělými. Naším nejlepším Rádčem, Pomocníkem a Ochráncem je nám v životě samotný Bůh – náš Stvořitel.

Rozmyslete si proto, milé děti, obrázky o ztracené ovečce a zkuste si i nějakou nakreslit. Budeme soutěžit, komu z vás se co nejlépe povede. K tomu si opět zazpíváme. Samy si vyhledejte písničky o ovečkách, některé z nich už máte otisknuty v červnové "Cestě". – A za odměnu přijde sladké

100 let od úmrtí reformátora školství

Jan Kvíčala, spoluzakladatel moderní české filologie, patřil do tábora největších českých vzdělavců a intelektuálů budujících základy české vědy ve druhé polovině 19. století a bojujících zároveň za českou národní samostatnost.

Po absolvování gymnázia v Litoměřicích vystudoval na pražské universitě (1852-55) klasickou filologii. Zde byl silně ovlivněn filologickými přednáškami Jiřího Curtiuse. Poté pobýval 1856-57 v Bonnu a po návratu krátce učil na svém mateřském gymnáziu.

Již v roce 1859 se habilitoval na docenta klasické filologie a byla mu pak svěřena správa filologického prosemináře. Roku 1867 se stal prvním řádným profesorem klasické filologie na universitě v Praze, kde byl v roce 1878 zvolen i děkanem.

Obhajoba českých národních zájmů ho přivedla i na pole politické, kde se ztotožnil s názory staročechů. V roce 1880 byl zvolen poslancem říšské rady. Tady se angažoval především v boji za rozdělení pražské university na českou a německou část. Po vzniku české university (1882) měl pak velké zásluhy o obsazení některých universitních stolic předními českými odborníky a roku 1887 se zde stal i děkanem. V roce 1883 se vzdal svého poslaneckého mandátu v říšské radě, aby mohl vykonávat úřad poslance na sněmu Království českého.

Kvíčalovým hlavním polem působnosti pak byly především změny a reorganizace českého školství, kde navrhl řadu reform (například 1894 úprava platů učitelů). Za své zásluhy o rozvoj školství byl jmenován čestným občanem řady měst a obcí. Již v roce 1871 se stal řádným členem Královské české společnosti nauk, v době vzniku české Akademie jejím řádným členem a v letech 1890-93 i jejím prezidentem.

Velké zásluhy si získal i jako spoluzakladatel časopisu Listy filologické a pedagogické, které redigoval společně s L. Niederlem, J. Gebauerem a Janem Slavíkem. Překládal antickou literaturu (Hérodotos, Sallustius), byl autorem řady kritických studií o Platónovi, Homérovi, Hésiodovi atd., napsal ohromující množství článků o řecké a latinské syntaxi, kritiky rozborů a překladů a řadu recenzí.

(red)

občerstvení s dárky: poutavé knížky, zvláště vyrobené pamětní listy a různá tradiční překvapení.

Odpolední čas vyplníme navštívením Divadla Spejbla a Hurvínka v Praze 6-Dejvicích.

Myslím, že tyto roztomilé loutkové postavičky jsou blízké jak malým, tak velkým divákům.

Křídý a vše potřebné vám rádi nachystáme. Na výlet do Prahy si navíc s sebou vezměte pastelky, nějakou tvrdší podložku (nejlépe velikosti

A4), dětské nůžky, jídlo, pití, přiměřené kapesné a hlavně dobrou náladu! K tomu si rovněž můžete přibalit kytaru či flétnu.

Když zavřu oči, už kolem sebe vidím plno namalovaných roztomilých oveček. Těším se na vás na všechny – děti i dospělé!

Šťastnou cestu na malování vám přeje

sestra Krasava
se svými spolupracovníky

ZPRÁVY

Bohoslužba ve Škodějově

Srdečně vás zveme na letošní bohoslužby v rodišti našeho prvního patriarchy ThDr. Karla Farského u jeho památníku ve Škodějově v sobotu 14. června od 10 h. Bohoslužby povede královéhradecký biskup Štěpán Klásek. V případě nepříznivého počasí se bohoslužby budou konat ve sboru dr. Karla Farského ve Vysokém nad Jizerou, kde je možné vidět i expozici věnovanou jeho osobnosti. Připomínáme též, že na nejbližší neděli, tj. 15. června, je v celé naší církvi vyhlášena bohoslužebná sbírka na údržbu a opravy Farského památníku i muzea.

Její výtěžek zašlete, prosím, na bankovní účet č. 43-570420277/0100 pod variabilním symbolem 7 + čtyřmístné číslo náboženské obce. Předem děkujeme a těšíme se na shledanou v rodném kraji našeho prvního patriarchy.

DR v Hradci Králové

Benefiční koncert

Rada starších náboženské obce v Praze 1-Staré Město vás zve na benefiční koncert, který se uskuteční v pondělí dne 16. června od 17 h v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze.

Tento koncert pořádá rada starších k vydání knihy a CD "Putování víry s Abrahamem", souboru dramatizací a zhudebnění biblických témat pro mládež autora ThDr. Tomáše Butty.

Při koncertu vystoupí: Alexander Schonert (housle), Bohumír Rabas (varhany), Happy Day Quintet (zpěv), Jan Konopásek, člen Studia 5 (flétna, barytonsaxofon), pěvecké sboru chrámu sv. Mikuláše "Prázata" a "Resonance" pod vedením Míly Pospíšilové, Taneční škola Jany Eriksson-Tomanové a další hosté.

Veškerý výnos dobrovolného vstupného bude věnován podpoře nevidomých hudebníků.

(rst)

Pietní shromáždění

Přijměte, prosím, naše pozvání na pietní shromáždění k uctění památky 27 představitelů českého stavovského odboje, popravených 21. června 1621, které se koná v sobotu dne 21. června v 17 hodin v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze a

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES

již devátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!
www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.

Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.

Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz

kata.mesites@seznam.cz

GSM +38591 5659536

Skype: katadohnal

inz.

u pamětní desky popravených. Shromáždění se uskuteční pod záštitou primátora hlavního města Prahy MUDr. Pavla Béma.

Proslov k událostem přednese Miroslava Němcová, první místopředsdkyně Poslanecké sněmovny PČR a slovo z historie bude mít Mgr. Jan Bistranin, potomek pobělohorských exulantů.

(red)

Slavnostní bohoslužby

Srdečně zveme na slavnostní bohoslužby k 80. výročí otevření Husova sboru v Brně - Tuřanech dne 21. června v 15 hodin.

Bohoslužbami poslouží brněnský biskup ThDr. Petr Šandera. Následovat bude posezení s pohoštěním a programem pro děti.

(sk)

Výročí Slovanského sjezdu

U příležitosti 160. výročí Slovanského sjezdu se koná pod záštitou primátora hl. m. Prahy MUDr. Pavla Béma pravoslavná bohoslužba, kterou vede metropolita Kryštof, na Václavském náměstí v Praze v sobotu 7. června od 10 h.

(red)

Knížní novinka: Obrácení

Dne 12. června od 16 hodin v Komenského sálku, Wuchterlova 5, Praha 6-Dejvice se koná prezentace knihy "Obrácení" německého autora Henryka Silesiuse. Nenechte si ujít vzácnou příležitost setkat se s autorem knihy, vlastním jménem Heinzem Lischkem, který v knize líčí svůj životní příběh: Jako německý válečný

zajatec se ocitl v ruských táborech, kde uvěřil v Boha. Po návratu zpět do vlasti se stal evangelickým pastorem.

Vyměním byt

Byt 3+1 II. kat. v církevním domě vyměním za menší. Pouze pro pracovníky naší církve. Informace na tel. č. 603 333 553.

(tv)

Daruji harmonium

Dvoumanuálové pedálové harmonium daruji některé náboženské obci. Tel. 603 333 553.

(tv)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 9. 6. – 20 h

Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga
V. Návrat – housle

* 10. 6. – 17 h

Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová – mezzosoprán,
J. Kalfus – varhany

* 11. 6. – 14 h

Benefiční koncert
Shasta High School Choir (USA)

* 11. 6. – 17 h

Vierne, Händel, Mozart

H. Jonášová – soprán,
B. Rabas – varhany

* 12. 6. – 17 h

Franck, Mozart, Dvořák

ČVUT MIXED CHORUS

* 13. 6. – 17 h

Bach, Telemann, Händel

M. Šestáková – varhany,
V. Kozderka – trubka

* 13. 6. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart

Praga Sinfonietta Orchestra,
diriguje: M. Němcová,

Y. Škvárová – alt

* 14. 6. – 17 h

Bach, Dvořák, Vivaldi

J. Pokorná – varhany,
P. Hůla – housle

* 14. 6. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart

Praga Sinfonietta Orchestra,
diriguje: M. Němcová,

Y. Škvárová – alt

* 15. 6. – 17 h

Bach, Mozart, Debussy

DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,

M. Mesany - flétna

* 15. 6. - 20 h

Bach, Händel, Orff

Prague Brass Ensemble

J. Kalfus – varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

KOLIKRÁT MÁM ODPUSTIT?

Až sedmdesát sedmkrát, říká Pán Ježíš. Tak se trochu pocvičíme v matematice. Spočítejte nejprve tyto příklady, potom výsledky seřadte od nejnižšího čísla k nejvyššímu a z písmenek za příklady vám vyjde tajenka.

28 – 16 =	(Š)	13 + 7 =	(Ě)
13 x 2 =	(S)	6 x 4 =	(M)
14 + 11 =	(E)	7 x 3 =	(J)
27 : 3 =	(O)	36 : 12 =	(O)
11 + 17 =	(I)	7 + 9 =	(T)
16 : 4 =	(D)	25 – 15 =	(U)
19 – 11 =	(P)		

(Řešení z minulého čísla: Kdo slyší a má víru.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM – ČERVEN

8. 6. 1873 - Narodil se ve Smidarech Eduard Babák (+ 30. 5. 1926 v Brně) - slavný fyziolog, biolog a experimentální morfolog, který světově proslul výzkumy mechaniky a inervace dýchání a účinků kyslíku. Byl zakladatelem přírodovědeckých časopisů *Příroda*, *Akvaristické listy* a *Biologické listy*.

9. 6. 1848 - Moravský zemský sněm se usnesl na zrušení roboty dnem 1. července 1848 za mírnou finanční náhradu (reliucí). Většina robotních povinností byla na Moravě vykoupena již před rokem 1848.

9. 6. 1933 - Po prudkém boji uvnitř koaličních stran byl přijat zmocňovací zákon ("o mimořádné moci nařizovací"), kterým se rozšiřovala pravomoc vlády na úkor parlamentu. Na jeho základě byl upraven i celní sazebník, došlo ke změnám v dovozních listech i k revizi gentského systému. Byl výslovně omezen na hospodářskou sféru. Zákon byl rovněž doplněn řadou zákonů politického charakteru, které chránily demokracii před extremistickými skupinami i organizacemi (mohly zastavit jejich činnost). Byl prodloužován do léta 1937.

10. 6. 1348 - Na příkaz Karla začal Matyáš z Arrasu se stavbou Karlštejna, který se měl stát místem ochraňujícím české i říšské korunovační klenoty, sbírku ostatků svatých, důležité státní listiny (Svatováclavský archiv), případně i zemské desky. Stavba hradu byla dokončena roku 1357.

10.-12. 6. 1813 - V Opočně proběhlo jednání zástupců Rakouska, Ruska a Pruska o návrzích mírových podmínek, které měly být předloženy Francii (mj. šlo o zrušení Varšavského knížectví a jeho rozdělení mezi Prusko, Rusko a Rakousko, o připojení Gdaňska s okolím k Prusku, o navrácení Ilyrie Rakousku a o obnovení nezávislosti hanzovních měst).

10. 6. 1848 - V aule Karolina se sešlo pražské studentstvo, které prostřednictvím své deputace požadovalo po Windischgrätzovu zástupci arcivévodovi Karlu Ferdinandovi stažení dělostřeleckých baterií z Vyšehradu, Petřína a také vydání zbraní a střeliva pro jednotku legie. Požadavky studentů byly odmítnuty. Podobně dopadla i deputace studentů o den později.

10. 6. 1908 - Zemřel v Potštejně Jan Kvíčala (* 6. 5. 1834 v Mnichově Hradišti) - klasický filolog, překladatel, pedagog a politik - viz i str. 3.

11. 6. 1728 - Císař Karel VI. vydal edikt K podpoře továren a manufaktur, který je klasickým projevem tzv. protekčního systému merkantilistické ochranné politiky, jež vysokými dovozními cly pomáhala zvýšit konkurenční schopnost domácích výrobků na vnitřním trhu. U některých druhů zboží dosahovala dovozní cla výše až 100 %. Při vývozu do ciziny byly naopak domácí výrobky zatíženy vývozním clem pouze ve výši 1/4 %.

11. 6. 1848 - Přípravy k vojenskému pokoření Prahy vyvrcholily povoláním posíl z Kutné Hory a Hradce Králové.

12. 6. 1633 - Ve vojenském táboře u Dlouhé Olešnice tajně navštívil Valdštejn český emigrant Jindřich Matyáš Thurn (toho času švédský generál). Valdštejn se nedokázal odhodlat k rozhodné akci, váhal - "až přijde vhodný čas". Jeho vojsko zatím zůstávalo v nečinnosti v polním táboře u Svídnice.

12. 6. 1848 - V dopoledních hodinách na svatodušní pondělí se konala za účasti přibližně 2000 osob "sbratřovací mše" na Koňském trhu (Václavském náměstí) u sochy sv. Václava v Praze. Sloužil ji penzionovaný farář J. Arnold. Po ukončení obřadu se vydal dav dvěma proudy do Celetné ulice k sídlu vojenského velitele s úmyslem uspořádat Windischgrätzovi nějakou "kočičinu" a dosáhnout jeho odstranění. Před budovou došlo k šarvátkám mezi vojáky a Pražany, které přerostly v ozbrojené střetnutí. To znamenalo počátek pražského červnového povstání.

12.-17. 6. 1848 - V Praze došlo k povstání (nebo též k svatodušním bouřím), k otevřeným ozbrojeným potyčkám na barikádách mezi povstalci (tvořili je zejména studenti, tovaryši, dělníci) a vojskem. Boje probíhaly ve dvou časových fázích: I. Od pondělí 12. do středy 14. června se jednalo o pouliční boje (střediskem bojů se stala zejména část Starého Města v okolí Klementina, kde byl také improvizovaný štáb povstalců v čele s J. V. Fričem). Ukázalo se, že bez plánu jsou vybudované barikády bezcennou devizou v rukou povstalců (o většinu z nich se vůbec nebojovalo). II. fáze probíhala od čtvrtka 15. do soboty 17. června, kdy bylo staženo vojsko z ulic a přesunuto na levý břeh Vltavy, odkud (z výšin Hradčan a Letné) byl dělostřelctvem ostřelován střed města.

Po dělostřeleckém bombardování města Praha 17. června kapitulovala. Proti přibližně 10 tisícům vojáků bojovalo nejvýše 3 tisíce povstalců; padlo 43 a raněno bylo 63 Pražanů.

13.-14. 6. 1848 - V Brně propukly hladové bouře - proti rabování krámků pekařů a obchodníků s potravinami zasáhla národní garda.

14. 6. 1393 - Václav IV. udělil českým Židům privilegium, aby se sporné finanční záležitosti s jejich dlužníky rozhodovaly před královským soudem.

14. 6. 1798 - Narodil se v Hodslavicích u Nového Jičína František Palacký (+ 26. 5. 1876 v Praze) - politik a historik.

15. 6. 1733 - Narodil se v Novém Městě na Moravě Josef Vratislav Monse (+ 6. 2. 1793 v Olomouci) - moravský osvícenec, právník a historik - ve své době největší znalec moravského práva. Jeho nejvýznamnější dílo jsou *Politické dějiny země moravské* (1785 - 88).

15.-16. 6. 1848 - Do Prahy dorazily národní gardy z mnohých východočeských a středočeských měst, například Litomyšle (15. odpoledne), Vysokého Mýta (15. odpoledne), Kutné Hory (16. ráno), Kolína (16. dopoledne), Chrudimi (16. večer). Do bojů však nezasáhly (nebyly náležitě vyzbrojené) a při svém návratu byly na nádraží v Běchovicích u Prahy napadeny vojskem a odzbrojeny.

(red)